

#ENGEDELMESSÉG

A nagyböjti időszaknak egyik visszatérő sora: „Jézus engedelmes volt értünk mindhalálig, mégpedig a kereszttel haláláig.” Kiből mit vált ki ez a sor? Én sokáig félttem ettől a sortól, félttem attól az Isten-képtől, akiből az engedelmesség kiölheti az életet.

Az eredeti latin szótöve az engedelmességnek a „HALLGATÁS” – meghallani, hallgatni valakire, válaszolni rá. Sokféle képpen lehet hallgatni: ülhetek társaságban megkukulva a sarokba, igazából jelen sem léve, vagy épp hallgathatom úgy a másikat, hogy épp mibe köthetek bele, vagy akár panaszkodhatok, hogy csak zaj vesz körül, nem hallva meg a madárcsicsergést. És van az a hallgatás, ahogy egy koncert végén felsóhajtunk, hogy milyen szép! Vagy valaki úgy beszél egy projektről, hogy az engem beleelkesít, s úgy szeretnék a része lenni.

MIT KELL NEKEM HALLANOM, HOGY ÉLETTELEL TELJÉK MEG AZ ÉLETEM? S MELYEK AZOK A HANGOK, MONDATOK, AMIK MEGFOJTJÁK BENNEM AZ ÉLETET?

Madeleine Delbrel Engedelmisség bálja című versimáját ha elolvasom, mi érint meg leginkább? Mi lep meg? S milyen Isten lehet az, akivel Madeleine dialógusban van?

Madeleine Delbrel Engedelmisség bálja

Mindenhol táncol a világ hónapok, sôt évek óta.

Ha sokan is vannak a szenteskedők,
akik nem szíves táncolnak,
létezik sok szent,
aki annyira szerette az életet,
hogy megtartotta a tánc iránti igényét:
Ha meg volnánk elégedve veled Uram,
nem tudnánk ellenállni ennek a
tánckedvnek,
amely a világon keresztül árad.
És ki tudnánk találni,
mit szeretnél látni tőlünk:
melyik táncot járjuk,
Gondviselésed ritmusába
belekapcsolodva.
Mert gyanítom, hogy elegend van azokból
az emberekből,
akik állandóan ilyenekről beszélnek:
örmeisteri arckifejezéssel állni a te
szolgálatodban,
professzori hozzáállással ismerni téged,
sportszerű játékszabályok alapján jutni
hozzád, és úgy szeretni téged, ahogyan
egy előregedett házasságban szeretik
egymást.

Rajtunk múlik, hogy hagyjuk általad
kitalálni magunkat,
hogy vidám emberek legyünk, akik
áttáncolják veled életüket.

Annak, aki jó táncos akar lenni, veled vagy
egyébként,
nem szabad tudnia, hová vezetik.
Csak követnie kell,

ráhangelődni és súlytalannak lennie,
 semmiképp sem megmerevednie.
 Nem követelhetjük, hogy megmagyarázd a
 lépéseket, amelyeket tenni szeretnél,
 hanem függeszted és mozgékonyaságod
 meghosszabításáiként,
 rajtad keresztül kell felvennünk a zenekar
 ritmusát.
 Nem akarhatunk minden áron
 előrehaladni, hanem meg kell elégednünk
 a forgással,
 a félrelépéssel és a megállással is, ha
 szükséges, meg a siklással is, a lépések
 helyett.
 Mindezek azonban csupán idióta lépések
 lennének,
 ha nem alakítaná harmoniává a zene.

Mégis elfelejtjük Lelked zenéjét,
 és tornagyakorlattá alakítjuk életünket.
 Elfelejtjük, hogy a te karjaidban táncoljuk
 azt,
 hogy szent akaratod elképzelhetetlen
 fantázia tárháza,
 és csak az öreges lelkek számára
 egyhangú, unalmas,
 akik szereteted szórakoztató bálján,
 petrezselymet áruló lányokként
 a fal mellett ülnek.

Uram, jöjj és hívj meg minket.
 Készek vagyunk arra, hogy eltáncoljuk a
 beszerzés, főzés, háztartás táncát.
 És az éjszakai virrasztás táncát is,
 amelynek során elálmosodunk.

Készek vagyunk eltáncolni neked a munka
 keringőjét,
 a hőségét majd ismét a hidegét.
 A moll-dallamokról nem állítjuk majd azt,
 hogy szomorúak;
 a fárasztóokról pedig nem mondjuk, hogy
 kiköpjük tőlük a tüdőnket.
 És ha az emberek lökdösnek, nevetve
 elnézzük,
 tudva, hogy a tánc során megtörténik az
 ilyesmi.

Uram, taníts meg minket a pontos helyre
 ebben a köztud és köztünk elhelyezkedő
 végtelen térben,
 taníts meg az engedelmesség különös
 báljának helyére.

Mutasd meg nekünk üdvösségterved nagy
 zenekarát,
 amelyben az, amit megengedsz,
 megdöbbentő hangokat hallat
 rendelkezésed derűje közepette.
 Taníts meg nap mint nap felvenni
 emberségünket,
 mint egy báli ruhát, ami egész valónkat
 elhagyhatatlan ékszerhez hasonlóan
 szeretetreméltóvá teszi előtted.

Add, hogy ne úgy éljük életünket,
 mint egy sakkjátékot, amelyben mindent
 kiszámítunk,
 ne úgy mint egy versenyt, amelyben
 minden nehéz,
 ne úgy mint egy számtanpéldát, amelyen
 törjük a fejünket.
 Hanem úgy, mint egy végtelen ünnepet,
 amelynek során újra meg újra veled
 találkozunk.
 Mint egy bált, egy táncot, kegyelmed
 karjaiban,
 amelynek során szereteted zenéje vesz
 körül minket.

Uram, jöjj és hívj meg minket!

Madeleine Delbrel

SZÉP ÉLETET FÜLELŐ HETET!